

[Ellen Poulsen.]

sådan, at nye tilfælde dukker op; derfor må det være ganske nødvendigt stadig at vise den største agtpågivenhed i retning af at beskytte børnene.

Der er et forhold, som jeg synes man må tage med i betragtningerne, og det er den cigaretrykning, som jo griber mere og mere om sig blandt børn og på et tidligere og tidligere alderstrin.

Der er i lovforslaget optaget sikkerhedsforholdsregler på andre områder, idet man nu udvider tilsynet med de voksne, som har med børnene at gøre. Ikke alene skal lærerne og det fast ansatte personale ved skolerne tuberkuloseundersøges hvert år, men dette skal også gælde rengøringspersonalet både ved skolerne og ved eventuelt andre lokaler, hvor børnene kommer inden for skoletiden, og det finder jeg helt i orden. Der nævnes også personalet ved skolebussene. Heroverfor kunne det være fristende at spørge: hvad så med personalet ved de andre befordringsmidler, der befordrer mange børn til skolerne rundt omkring i landet? Det gælder både togene og de busser, som kører på de almindelige ruter.

Endelig er det jo også således, at selv om man nu på alle områder søger at beskytte børnene ved vaccination af de mennesker, som har med dem at gøre, er der stadig tidspunkter af døgnnet, hvor barnet befinder sig i hjemmet eller kommer sammen med mange andre mennesker, ikke mindst i de store byer, og det bør betænkes, at man i vore dage kommer sammen med mange flere mennesker, også med mennesker, som kommer til Danmark fra lande, hvor de ikke har de samme forholdsregler til beskyttelse, som vi har. Jeg kan ikke lade være at henvise til det, vore nabolande har oplevet med koppeepidemi i den allersidste tid.

Mange nye tilfælde af tuberkulose kan komme hurtigt, og jeg ved, at en del embedslæger er noget betænkelige ved den ordning, som her er foreslået. Derfor vil jeg gerne bede om, at udvalget får alle de oplysninger, som ministeriet åbenbart har haft, før dette lovforslag blev fremsat, således at vi kan finde den helt rigtige måde at beskytte børnene på.

Den gældende skolelægeordning, som vi finder helt rigtig, må jo, som den foregående ærede ordfører sagde, stadig følge med ud-

viklingen. Man må fremfor alt stadig væge sig mod, at den får præg af rutineundersøgelser, og man må stadig sørge for at få den rigtige korrespondance mellem skolelægeundersøgelserne og hjemmene og hjemmenes læge, for at ordningen kan blive til virkelig gavn for børnene.

Et andet punkt, hvor der i lovforslaget er en lille ændring, er med hensyn til skolelægernes medhjælp. Der er der foreslået den bestemmelse, at der bør ansættes skolesundhedsplejersker til hjælp for lægerne. Nu har jeg bemærket, at dette er sat ind, for at man ikke skal misforstå den gældende paragraf, som nogen måske har forstået således, at der skulle ansættes en skolesundhedsplejerske for hver læge. Nu tror jeg ikke, det er noget, der finder sted, og jeg tror, at dette vist må blive ønsketænkning, for der er ikke sundhedsplejersker eller sygeplejersker nok i dag. Her kan jeg ikke lade være at henvise til den diskussion, vi har haft i et udvalg om et andet lovforslag, nemlig det, der drøftede børnedødeligheden. Her talte vi netop om muligheden for at kombinere de til rådighed stående sygeplejersker på det ene og det andet område, navnlig ude i de mindre landdistrikter, hvor man mente der var en mulighed for at kombinere skolesundhedsplejerskernes virksomhed med spædbørnsplejerskernes og eventuelt også hjemmesygeplejerskernes. Men det er altså stadig et område, hvor man må prøve på at rationalisere bedst muligt for at få den nødvendige hjælp frem.

Videre foreslås der ændringer med hensyn til aflønningerne. Her har det hidtil været sådan, at der var afsat 5 kr. pr. person, der var til undersøgelse, og at der har været forskellige takster. Hvis det er en sygeplejerske eller en sundhedsplejerske, som er godkendt af sundhedsstyrelsen, er der en bestemt takst, og er der slet ingen medhjælp, er der 3 kr. til lægen. Nu kommer så kravet om at få disse takster helt ændret. Jeg kan forstå, at den højtærede minister giver helt op heroverfor og siger, at det vil blive umuligt at ændre loven hvert år. Den højtærede minister må altså mene, at denne udvikling med stadig højere satser vil blive ved, og at han derfor gerne nu vil have det sådan, at ministeren får bemyndigelse til at fastsætte taksterne, som så skal godkendes af finansudvalget. Jeg synes,